

Een Struikrietzanger ontdekt!

Ewout Huibers

FOTO: JOEP HELDOORN

"Is dat nu die Bosrietzanger?"

Vogelen is mij met de paplepel ingegoten en als jonge jongen ben ik zelfs enige jaren lid geweest van de NJN. Ik heb mijn hele leven naar vogels gekeken.

Niet altijd heel actief, omdat studeren en werken te vaak en te lang voorrang kregen. Op het moment dat mijn kinderen wat groter werden en er daardoor weer iets meer tijd vrijkwam, groeide bij mij de drang om weer vaker te gaan vogelen. Eerst deed ik dat alleen, maar sinds enkele jaren ook met de VWGA. Ik leer nog dagelijks bij over de herkenning en de leefwijze van vogels. Toen het Atlasproject van de Amsterdamse broed- en wintervogels bekend gemaakt werd, vond ik dat ik mee moest gaan helpen. Gewoon om iets terug te doen voor al het plezier dat de vogels mij bieden. Mijn kennis is ruim voldoende om de vogels rond mijn huis in Oost te tellen. Dat kan toch niet heel moeilijk zijn, dacht ik.

Ik verwachtte dat het Oostelijk Havengebied een vogelwoestijn zou zijn. Door al het water is er weinig plek voor vogels. Al na de eerste wintertelling bleek dat ik er toch wat naast zat. Niet dat ik het nu opeens als eldorado beschouw, maar er zingt

en vliegt toch veel meer dan je denkt, als je goed kijkt. Het lastigste stukje in mijn telgebied, dat uit drie hokken bestaat, is een deel van het Flevopark. Vooral de ontgankelijke Joodse begraafplaats maakt goed tellen erg moeilijk. Het park zorgt er wel voor dat ik een bijna dubbel zo hoog aantal soorten tel als in de andere twee hokken. Tijdens mijn laatste telronde, op een vroege ochtend in juni (16/6, 05.40 u) meen ik een Zanglijster te horen op een nieuwe plek. Een mooie heldere zang met veel herhalingen erin. Dichterbij gekomen valt het op dat er ook imitaties in de zang voorkomen. Toch geen Zanglijster. Als ik bij een open plek kom en het beestje uiteindelijk zie zitten wordt duidelijk dat het een rietzanger-achtige is. Typisch geval van een KBV'tje, een Klein Bruin Vogeltje. Bosrietzanger dan? Daarvan weet ik dat hij meesterlijk kan imiteren. Het vogeltje zit op een kleine tien meter van mij af heerlijk te zingen vanaf een takje dat boven het riet uitsteekt en laat zich door mijn aanwezigheid niet weggagen. Ik kan rustig mijn fiets neerzetten en met mijn telefoon het geluid opnemen. Zo'n fraai liedje heb ik nog niet vaak zo mooi gehoord. De camera zit nog in de fietstas, maar als hij toch rustig blijft zingen zal ik ook wel rustig een foto kunnen maken bedenk ik. Als ook dat de vogel niet wegjaagt maak ik ook nog een filmpje, door de camera (met 300mm lens) wegens gebrek aan een statief tegen een boomstam aan te duwen. Zo, compleet vastgelegd! Het kbv-tje vliegt iets meer naar achteren en ik kan weer verder. Het is altijd fijn als je een vogel zonder verstoring kunt fotograferen van dichtbij. Dus iedere kans die ik krijg neem ik, al is het 'maar' een Huismus. Blij met deze ontmoeting kan ik weer rustig verder met mijn telronde. Ik moet nog anderhalf hok doen die ochtend. Uit die telling blijkt dat er in mijn telhokken drie soorten zwaluwen broeden. Ieder hok zijn eigen soort! Zo leuk kan het dus zijn in de stad!

Bij thuiskomst een paar uur later ga ik mijn foto's bekijken. Die zanger die ik zo mooi heb gefotografeerd, is dat nu die Bosrietzanger? Bij bestudering van het geluid en de foto's ontstaat er lichte twijfel. De zang is net iets anders. De kleur is ook net iets anders. Zou het een zeldzame Struikrietzanger zijn? Dat kan toch niet? Niet in het Flevopark, toch? Mijn vrouw krijgt mijn hele relaas te horen, maar kan mij niet helpen. Ik besluit om waarneming.nl erbij te betrekken en plaats een melding van een Bosrietzanger, waarbij ik het vraagteken aanlaat, omdat ik dus niet zeker ben van de soort. Binnen vijf minuten wordt mijn melding besproken in de Amsterdamse app-groep voor zeldzame waarnemingen. Arjan Dwarshuis reageert direct dat dit toch zeker een Struikrietzanger is. Mijn dag kan niet meer stuk. De app-jes vliegen om mijn oren. De melding in Waarneming wordt door gezaghebbenden gecorrigeerd van bos naar struik. Het is de eerste melding van deze vogel voor de regio. Dat ook nog! Het moet niet gekker worden.

Toch nog maar even terug naar het park dan. Met deze kennis wil ik dat beestje nog wel een keer zien én horen. Bij aankomst staan er al vijf andere vogelaars te turen. Verder weg dan eerder die ochtend laat het beestje zich nog prachtig zien en horen. Het wordt drukker en drukker op het pad, camera's klikken, recorders lopen. Voor zo'n uniek beestje komt iedereen even naar mijn vermeende vogelwoestijn. Wat een heerlijk over-de-top vogelmoment!!